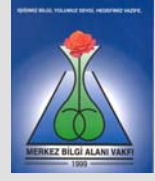

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 093

Eylül 2011

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

İNSAN KADERİNİ KENDİ OLUŞTURUR...

Yaşadığımız olaylar, liyakatimize göre karşımıza çıkarılmış fırsat ve sınavlar olabilir... Öyle ki, tavrımıza göre karşımıza çıkarılmış fırsat ve sınavlar olabilir... Öyle ki, tavrımıza göre gelecekteki karmamız yönlendirilecektir...

Bir başka neden de, yaşadığımız olaylardaki tutum ve davranışlarımızla başkalarına örnek olmak üzere, bir vazife yapmak üzere böyle bir olay içerisine sokulmuş olmamızdır...

O halde yaşamımızı sadece karmik değil, sebebini bildiğimiz ve bilemediğimiz birçok faktör etkilemektedir... Yaşamı sadece karmik olaylar dizini şeklinde görmek, onu tamamen mekanik bir temele oturtmak demektir ve genel tekamül planını yönlendiren yüksek ruhsal varlık ve planları, onların müdahalelerini kabul etmemek anlamına gelir... Böyle katı ve mekanik bir görüş, tekamül anlayışına da aykırıdır... Üstelik varlıklara, geleceğe yönelik hiçbir şuurlu yönelimi olmayan ruhsuz bir robot hüviyeti verir... Hayatı kupkuru karmik sonuçlardan ibaret görmek, onu zeki olmayan bir etki - tepki sistemi içerisine sokar...

Karmik telafi denilince, akla daha önceki haksız fiillerin karşılığı ile mekanik bir dengenin sağlanması gelir... Yani, siz bilmeyerek, şuursuz olarak da olumsuz bir fiil işlerseniz, onun karşılığı size otomatik olarak yansıyacaktır... Önemli olan yansımanın doğurduğu olayı yaşamak değil, o olayın bizde yarattığı ruh halidir... Onu, eğer bir şuurlanma aracı olarak kullanıp değerlendirirsek, bizim için yararı söz konusudur... Aksi takdirde kuru kuruya ıstırap çekmiş oluruz... Ve hiçbir şuur uyanıklığına sebep olmaz...

Kişinin bir veya birkaç hayatı içerisinde, haksız olarak işlediği filler pek çoktur... Bütün bu haksız fiillerin toplam sonucu, bir ödeşme, bir

dengeleme söz konusu olduğundan, olaylar tane halinde değil bir karmik telafi yumağı halinde ortaya çıkar... Şekil be şekil, form be form, bir telafi şekli yoktur... Örneğin, insan varlığı bir hayat öncesinde, bir kişinin bilerek kazaya uğramasına sebep olmuşsa, bunun telafisi, aynı kazaya kendisinin de uğraması şeklinde olmaz... Uğrattığı zarar oranında kendisi de bir yerinden zarara uğrayabilir...

Ayrıca, bedenlenmeden önce, her iki bedenlenme arasındaki spatyom devresinde de, birtakım telafiler yapılır... Spatyomda bir veya birkaç geçmiş hayatın umumi bir hesaplaşması olabilir... Geçmiş hayatlarda yapılmış olan, bilgisizlikten ve cahillikten doğan birçok hatanın telafi edilmesi mümkündür... Yapılan hataya aynen karşılık verilmese de, mutlaka bir karşılık verilir...

Karma yasası ile ilgili bilgi, insan yaşamında büyük yararlar sağlayan sonuçlar doğurur. Bu bilgiyi alan insanın, hayatı baştan başa bir imtihan alanı ve her türlü olayı bir imtihan olarak kabul etmesi onu güçlü kılar... İnsanın her zaman uyanık, sabırlı ve mücadeleci olmasını sağlar... Yani, karşımıza çıkan olaylara bakış açımız çok değişir...

İster ıstırap verici, ister sevindirici olsun, yaşadığımız olayların daha önceki fiillerimizin sonucu olduğunu ve o olaylar karşısında alacağımız tavıra göre de, gelecek hayatlarımızı tanzim edeceğimizi bilmek, daha uyanık, daha şuurlu davranmamızı gerektirir...

Başka bir kimse bilsin ya da bilmesin, düşüncelerimizin ve benliğimizin iç benliğimize, sürekli bir şekilde ve olduğu gibi kaydolduğunu bilmeliyiz... Bu kayıtları dinleyeceğimiz bir zaman mutlaka gelecektir... O halde, insanın temiz kayıt yapmak için çaba göstermesi doğal değil midir..?

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Meydana her ne gelirse gelsin, akıl ve irade sahibi varlıklar, kaçınmak, korunmak için ne yaparsa yapsınlar, vuku bulmaları engellenemeyecek olan, insan için bazı olayların saptanmış ve kararlaştırılmış olması mukadderattır... Bu olaylar İlahi İrade Yasaları icaplarına göre tecelli ederler...

Mukadderat sanıldığı gibi sert olmayıp, iç ve dış etkilerle her an oluşmaktadır fakat İlahi İrade Yasaları icapları içinde hareket etmek zarureti ifade eder...

Mukadderatın oluşumunda, kişinin kendi fiilleri, geçmiş bir hayat yolu içerisinde tutulan yolun icapları, genel ya da toplumsal zorunluluklar, Rehber ve Yönetici Varlıkların, kişinin lehine olmak üzere, onları belirli bir yöne sevk etmeleri, ruhun enkarne olmadan evvel hazırladığı uygulama planı önemli rol oynamaktadır...

İçinde bulunduğumuz bazı şartlar, yaşadığımız bazı olaylar vardır ki, onları değiştirmemiz imkansız denebilir... Aklimızı, irademizi kullanmamıza rağmen karşı gelemediğimiz, korunamadığımız, değiştiremediğimiz, hatta irademizi yönlendiren bu durumlar, bazı yasalar gereği, önceden saptanmış gibidir... Sanki geçmiş, şimdiki ve gelecek zaman içinde canlı-cansız her şeyi kapsayan bir kehanet yaşanmaktadır...

İnsanın bir kader sahibi olarak dünyada yaşamasının en büyük amacı, tekamül etmektir... Ruh varlığının olgunlaşması, gelişmesi, şuurlanması, kendisinin ve etrafının farkına varması, içinde bulunduğu sistemle kendi özbenliği arasındaki bağları sezebilmesi hep bu tekamül faaliyeti içerisindedir... Varlığın, bilgi, görgü, idrak, tecrübe ve anlayış eksikliklerinin farkına varması da yeterli değildir... Varlıkların bir fonksiyon icra edebilmeleri için gerekli tecrübeden geçmeleri gerekir... Bu sebeple tekrar tekrar bedenlenmek suretiyle, ard arda gelen hayatlarla tekamüllerine devam etmek zorundadırlar...

Hepimizin şimdiki hayatlarımızdan önce pek çok hayatlarımız olmuştur... Her hayatın bize sağladığı olanakları elimizden geldiği kadar kullanarak, bize gerekli olan tekamül, tecrübe ve bilgisini elde etmeye çalışmışızdır... İhtiyacımız olan realitelerle karşılaşmamızı hiç kimse önleyemez... Çünkü, planlar teşvik edilmekte,

2

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

yönetilmekte, bilhassa o gerçeklerle yüz yüze getirilmemiz için büyük bir organizasyon faaliyet göstermektedir... Mukadderatın ana hatlarını kimse değiştiremez ama, mukadderat körü körüne bir kadercilik de değildir...

Kaderimizin temeli, bizim kendi tekamül seviyemiz tayin eder... Her varlık, birbirinden olgunluk, bilgi ve görgü bakımından farklıdır... Bu, doğuştan gelen bir farktır...

Kader, hem fizik, hem de psikik alanda bizi sarar ve gelişir...

İçinde yaşadığımız fiziksel ortamda, bizi çepeçevre sarmış bulunan fiziksel kader planının, genellikle farkında olmayız... Oysa kader, en belirgin şekliyle fizik planda bizi yönlendirir...

Fizik bedenimizi oluşturan hücrelerimizdeki DNA'nın, genlerin durumunu göz önüne aldığımızda, daha doğarken belirli bir fizik kaderin bulunduğu ortaya çıkar... Bedenimizi, en küçük yapı taşına kadar bütün fizyolojik yapısını, psikolojik özellikleriyle beğensek de, kabul etmek mecburiyetindeyiz... Görülüyor ki, Dünya'ya adım attığımız anda, organik yapı bakımından belirli bir sınır içinde bulunuyoruz...

İçinde bulunduğumuz aile ve toplum da bize birtakım şartlandırmalar ve kısıtlamalar getirir... O anne ve babanın evladı olarak o toplumda doğmak gibi mukadderatım olmuştur ve bunu değiştirmem mümkün değildir...

Yaşanan toplumun ekonomik ve sosyal yapısı, yasaları, ahlaki ve dini anlayışlarına göre, kişi eğitilir ve şartlandırılır... Toplum içinde birbirimizin yaşam sınırları içine giremeyiz... Birimizin hürriyetinin bittiği yerde diğerinki başlar... Yani, toplum olarak belirli koşullarda, belirli eylemleri yapmak gibi bir zorunluluk, bir bağımlılık içerisindeyiz...

Kalbimdeki Rabbimin Işığı; Kalbinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

“Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbimdir...”

İşliğimizin Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı

Nurettin ERSOY

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

DIYOR KI;

- **Kıyam etmek;** bizlerin bağlı şuurlarımız ile iktisap ettiğimiz hususun, Serbest Şuur Sirkülasyon Alanları içerisindeki yayılma temayüllerimizle, diğer varlık ve varlık grupları ile olan teğetlenmeler olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:214)

- **Kıyam etmek;** varlık alanları birbirlerine yaklaşırken, enerjilerde de dalgalanmalar husule gelerek, enerjistik girdaplar oluştuğunun; vakum etkisine sahip bu girdapların, baskın alanın önceliğine de sahip olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:214)

- **Kıyam etmek;** enerjinin, tesir haline doğru yayılması demenin, baskın alanın, yaklaşım yaptığı alanı kendi tesir kuşağı içerisine çekmesi demek olduğunun; ki, vakum etkisinin, bu merhalede en şiddetli halini yaşar olduğunun; işte bu duruma örneğin, şu anki enkarnasyonlarımız olduğunun; yani bir tesir kuşağı içerisinde, diğer bir alana doğru kaymakta olan alanlar, hatta alan olarak, vakum etkisi haline muhatap olduğumuzun; direnmememiz gerektiğinin, çünkü çekiliyor olduğumuzun; bahsi olunan girdapların buradaki vazifelerinin, değişimi meydana getirirken, yenileme ve sevk etme işini de birarada yapabilmeleri olduğunun; bu yaşanılanın, bir illüzyon olmadığının; bunun, bir şuurdan bir şuura, serbest şuur sirkülasyon alanları vasıtasıyla akmak olduğunun; yeniden yenileşirken, şu anda yeni bedenlerimizin tesir alanları ile muhatap olduğumuzun; onun için, tam anlayamıyor, göremiyor ve bilemiyor olduğumuzun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:214)

- **Kıyam etmek;** tek bir gövdenin organları olan bizlerin, baş ile temas ettiğimizde, ancak, bir vücut olduğumuzu anlayabileceğimizin; hizmetimizin sadece gövdeye değil, bütün vücuda olduğunun; henüz vücut hakkında bilgimiz olmadığının; gövdeyi dahi tanımadığımızın; ancak

temsil ettiğimiz organı anlamaya çalıştığımızın; bunun da bizlerin sonsuzluk mertebesi olduğunun; organın, diğer organlarla ahenk içerisinde olduğunun ve beden hakkında bilgiye sahip olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:214)

- **Kıyam etmek;** İbadet'in, idrake giden farkındalık yolu olduğunun; sürekli tahkik'in, varlığı tahakkümden kurtardığının; varlığın tahkik edebilmesi için, fark etmesinin zaruri olduğunun; ibadet'in, tahkiki de icap ettirmekte olduğunun; yani varlığın, tahakküm edilmeden ibadet edebilmesi gerektiğinin; ki, tahkik edebilir olduğunun; varlığı saran karanlığın sebebinin, tahakküm basıncı olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:215)

- **Kıyam etmek;** varlığa ilk sunuşun, aydınlık şeklinde olduğunun; sunulan bütün yolların, aydınlığa sevk için olduğunun; oysaki varlığın, saptığı tali yolların cezbesi ile tahakküm edilme karanlığını kendisinin yaratmakta olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:215)

- **Kıyam etmek;** hiçbir üst sistemin, müphem ve gidilemeyen yön göstermediğinin; ancak, varlığın yarattığı sistemlerin, varlığı daraltır ve sıkıcı, hatta boğucu yollar meydana getirdiğinin **bilincine varmaktır...**(MYP/C:215)

- **Kıyam etmek;** yol'un ve yön'ün tek olduğunun; yolu bulabilmek için dolaşanların bizler olduğumuzun; kendimizi sadeleştirirken, ibadetlerimizin de sadeleştiğini göreceğimizin olduğumuzun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:215)

- **Kıyam etmek;** ibadetlerimizin, kendimize soracağımız üç önemli soruyu kapsamaması gerektiğinin; "Ben kimim..? Niçin buradayım..? Hizmetim neyedir..?" ancak bu soruların her birinin kapsamını

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

3

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

genişletebilir ve geliştirebilirsek, işte o zaman süfliyetten kurtuluyoruz ve saf olanın varlığını hatırlıyoruz ve onu fark ediyoruz demek olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:215)

- **Kıyam etmek;** yavaş yavaş, realiteler arası perdelerin inmeye başlamış olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:215)

KUAN-YİN DİYOR Kİ; (03)

İSTİKRAR ve DİSİPLİN

Kuan-Yin Celse; 007

“İhtiyacınız Olan Tek Şey İstikrar’dır...”

Hayat, gün be gün, hatta an be an bize çeşitlilikler sunmaktadır... Bizlerin de ‘beşer’ olarak bu çeşitlilik içerisinde attığımız her adım, bir seçim üzerinedir... Her an, seçimlerle karşı karşıyayızdır... Ne var ki, çoğumuzun hayatları öyle bir vaziyettedir ki, hangi seçimin bizi hangi noktalara getirdiğinden habersiz, karşılaştığımız hadiselerin sebep ve sonuçlarından tamamıyla kopuk bir halde, şuarsuz bir şekilde yaşam mücadelesi verir durumdayızdır...

Bu belirsizlik ve kopukluk, sonsuz bir ruh varlığı olarak sahip olduğumuz imkânları unutmamıza sebep olur...

Kuan-Yin Celse; 172

“Dünya, süptil boyutlarıyla bağını neredeyse tamamen kesmiş durumdadır...”

“Sağlıklı olan, birbiriyle irtibat halinde olandır...”

“İrtibatsızlık, sağlıksızlıktır...”

Burada Sevgili Kuan-Yin’in bahsettiği süptil boyutlar, beş duyumuz ile algıladıklarımızın dışında, fiziksel bedenlerimizi ve nesnelere çevreleyen yüksek titreşimli frekanslardır... Sevgili Dünya’mız aslında çok daha farklı frekanslarla, enerji boyutları ile temas etme özelliğinde olan, bizlerin bildiğinden çok daha yüksek boyutlarda yaşam imkânına sahip olan bir gezegendir...

Kuan-Yin Celse; 005

“Yeryüzünün bütün imkânlarının henüz daha sahibi değilsiniz...”

“Sahibiyetiniz, ancak yeryüzünün dış kabuğu ile alakalı olup, yeryüzünün imkânlarının sınırlı kısmıdır...”

Gene aynı tebliğde şöyle diyor Sevgili Kuan Yin:

“Yeryüzü, sizin algılarınızın çok fevkinde bir vazifeye sahiptir...”

Evet, Dünya’mız vazife sahibi bir gezegendir... Vazife penceresinden bakacak olursak, tüm sistemler bir vazifeye sahiptirler.. Bu muhteşem yaratılış içerisinde bir vazifeye sahip olmayan hiçbir zerre yoktur... Her şey, birbirine hizmet için vardır... Biz ise, en genel ifade ile Dünya’yı adeta ‘sömürülecek’ bir yer olarak algılamaktayızdır... Ona ne sevgi, ne de saygı duyarız... En başta, onun bir ‘varlık’ olduğundan haberdar değiliz...

Tüm bunlar için, kabul şarttır... Bilmediğimizi; şu an yaşadığımız haliyle Dünya’ya ve hayata dair bilgisizlik içinde olduğumuzu kabul etmemiz gerekir...

Kuan-Yin Celse: 020

“Hayatınızın kaçta kaçını kabul ettiniz..?”

“Dünya’nın ne kadarını kabul ettiniz..?”

“İnsan olmanın, beden sahibi olmanın, deneyim sahibi olmanın ne kadarını kabul ettiniz..?”

“Birlikte yaşadığınız alemlerin ne kadarını kabul ettiniz..?”

“Ayaklarınızı yere basıp Dünya’yı ne kadar kabul ettiniz..?”

“Kabul ettikçe, görmeye ve hissetmeye başlayacaksınız...”

“Kabul, sizin gerçek kapasitenizi size gösterecek...”

“Şu anda kaplarınızın pek azı dolmuş vaziyette...”

“Çünkü kabul yok, kabul yok...”

Kabul, ancak bilgi ile gelen bir meziyettir... Sevgili Kuan-Yin gibi çok yüksek boyutlardan bizlere kadar uzanan bu ışık cümleler, bizlerin tek yol göstericisidir... Kaplarımızın ne ile dolması gerektiğini de anlatıyor Kuan-Yin:

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Kuan-Yin Celse: 22

“Kabın en dibinde, en sağlam katman; Sabitlik, Sarsılmazlık olmalıdır...”

“İkinci katman; Dürüstlük, Dinginlik olmalıdır...”

“Üçüncü katman; Önemsemek, Önemini Bilmek, Önem Çıkartmak, Önem Arz etmek olmalıdır...”

Kabın en dibi, sabitliği, sarsılmazlığı, diğer bir deyişle **istikrarı** barındırıyor... İstikrar, temeldir... Bir şeyin var edilebilmesi, büyümesi, gelişmesi ve devam edebilmesi, sonra da ölümsüzleşmesi ancak sağlam bir temelle, yani **istikrar** ile başlayabilir... Bu istikrar, bizleri içinde bulunduğumuz tembellikten, cehaletten ve umursamazlıktan kurtarmaya başlayacaktır... Kuşkusuz istikrar da kendi içerisinde bir açılıma sahiptir.

Kuan-Yin Celse: 007

“İstikrar size güç verirken, beraberinde disiplin’le de desteklenmek ister...”

“Disiplin ve güç, istikrarlı bir şekilde hayatınızın canlanması ve hayatiyetini kaybetmiş olan alanlarınızın yeniden dirilmesi için size gerekli bir husustur...”

“İstikrar, aynı zamanda, dalgalanmamayı ifade eder...”

Yeryüzünde muhatap olduğumuz çeşitlilik bizim istikrar boyutunda kalmamızı zorlaştırmaktadır... Çeşitli eylemler, duygular, tesirler içinde yaşamaktayız... Bizlerin sabit olmayışı, bu çeşitliliği adeta bir karmaşa olarak algılamamıza sebep olur... Bize gelen her tesirle hal değiştirmekteyiz...

Şu an Dünya’mızın içinde bulunduğu karmaşaya ve düzensizliğe bakacak olursak, en derindeki eksikliğin istikrar ve disiplin olduğunu görebiliriz... Yapılan tüm ibadetler bizlere bu temeli sağlamak için yapılmaktadır... Herhangi bir ruhsal disiplinin en temel amaçlarından biri, kişiyi başıboş bir halden kurtararak onun zihnini, duygularını, eylemlerini, kısacası tüm yaşamını düzene sokmaktır... Öncelikle, Dünya’mızda şu an yaşanan yaşamın, İnsan ırkının asıl kapasitesinin örtülmüş olduğu, son derece tekdüze ve dar bir yaşam olduğunu kabul

etmemiz gerekir... Bunun için yapılacak olan; Kuan-Yin’in tavsiye ettiği soruları tefekkür etmektir...

“Hayatınızın kaçta kaçını kabul ettiniz..? Dünya’nın ne kadarını kabul ettiniz..? İnsan olmanın, beden sahibi olmanın, deneyim sahibi olmanın ne kadarını kabul ettiniz..? Birlikte yaşadığınız alemlerin ne kadarını kabul ettiniz..? Ayaklarınızı yere basıp Dünya’yı ne kadar kabul ettiniz..?”

Ancak istikrarlı, dengeli ve sakin bir istek ve gayret ile bu soruların içinde bir yolculuğa çıkabiliriz... Nitekim Kuan-Yin’in tavsiye ettiği bu soruların cevapları adeta birer yolculuktur... Ancak istikrarla adımlarımızı sürdürürsek, İnsan olmanın, beden sahibi olmanın farkındalığını edinebilir ve sürdürebiliriz... İçinde bulunduğumuz bu şüursuz Dünya yaşamından çıkmaya başladığımızda, bizden uzaklaşacak olan ilk şeyler disiplinsizliğimiz, özensizliğimiz ve istikrarsızlığımız olacaktır... İstikrar, şu anda yaşanan yaşamın, İnsan’ın asıl kapasitesine hitap etmediğinin kabulünde istikrarı korumaktır... İstikrar, bu yaşamdan sıyrılma gayretinde gösterilen istikrardır. İstikrar, Dünya’nın ‘kıyam etme’ dönemine doğduğumuzu ve yepyeni bir Çağ’a geçmekte olduğumuzun bilincinde istikrarlı olmaktır... İstikrar, artık çatışma ve mücadelenin son bulduğunu fark etme konusundaki istikrardır...

İstikrar, tüm bunların içinden ancak Sevgi ile çıkılabileceğini kabul etmenin istikrarıdır...

Sevgi ise, istikrarın kendisidir...

İnsan olmanın onuru ile yaşamaya karar verdiğimiz ve bunu mutlaka istikrar ve disiplin ile desteklediğimizde; **“birlikte yaşadığımız alemleri ve ayaklarımızı yere basıp Dünya’yı’ kabul etmeye başlayabilir ve bir Yeni Çağ Öğretmeni olan Sevgili Kuan-Yin’in söylediklerinin derinlerine doğru ilerleyebiliriz... Yeni Çağ’ı duymak, Yeni İnsan’ın meziyetidir...**

Işık cümlelerin sonsuz boyutlara sahip olduğunun ve sonsuz bir istikrarı gerektirdiğinin bilinci ile:

Kuan-Yin Celse: 007

“İhtiyacınız Olan Tek Şey İstikrar’dır...”

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (22)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Muhasebelerin bir kenara atılması, eskilerin ve yenilerin ortaya konma işlemi çok önemli... Geçmiş realitenin verilerini, yeni bir realitenin bana kadar gelen yepyeni tesirleri ile analiz ve sentez yapma zamanı da geçiyor artık... Bu, bizim karar kıstasımız olacak... Geçmiş realitelerin verileri nelerdi..? Ben şöyle realite özelliklerinden bugüne geldim... Şimdi artık böyle bir realitenin adayıyım... İtibalarını alıyorum ve ona doğru gidiyorum... Onunla nasıl birleşirim..? Nasıl analiz, nasıl sentez yaparım..? Kararımı artık ortaya koymamın zamanıdır...

“Artık yaşadığınız tek bir dönem olmayıp, iç içe geçenlerin biraraya geldiği durumdur...” diyor...

Bu da, bizim realitelerimizi birleştirmemizin ifadesidir... Ölüm nedir biliyor musunuz..? Bizi bu noktaya getirmiş olan geçmiş realitelerimizi inkâr ve dışlamamız hakiki ölümümüzü ifade eder... Eğer bizleri bugüne kadar getiren realiteleri inkâr eder, reddeder bir durumdaysak, yeni realite bizim için hayrı ifade etmez...

Yeni realiteye geçiş, yeni realitenin eski realite içerisine yayılması, harmanlanması ile mümkündür... Bu nasıl olacak..? Bir misal veriyorum... Eğer ben böylesine yüksek bir realitenin içerisine girdiğimde, beni buraya kadar getiren bir din realitem varsa ki var... İslam'ın tesir sahasına enkarne olduk... Yani namaz kılan, oruç tutan, şerri hükümlere büyük bir itikat ile iman ile riayet eden bir varlıksam, böyle bir realite içerisine ve bilgisine girdiğimde, onları inkâr eder, onları dışlar, onları duymak bile istemiyorum dersiniz, hapı yuttunuz... Böyle bir durum hiç istenmeyen bir durumdur... Çünkü gerçek ölüm diyor tebliğlerde, böyle bir haldir... Yani realitenin öldürülmesi...

Oysaki yapılması gereken nedir..? Sizi bu realiteye kadar taşımış olan şerri hükümlerin tatbikatı şeklindeki o dinsel realiteniz içerisine bu realite tesiri yayılarak, bu realite ile hemhal edilmeli... Nasıl olacak bu..? Efendim ben namaz kıldım, nasıl kıldın..? Babamın öğrettiği gibi, kıl dediler kıldım... Güzel yapmışsın... Bu o realitenin gereği idi, yaptın... Bugün ne yapacaksın..? O kıldığın namazı inkar mı

edeceksin..? Ondan utanç mı duyacaksın... Hayır... O namazı, bugünkü realite bilgilerinin içerisine yay, gerçek namazı yakala... Senin kıldığın o namaz, hakikatten, bu realiteye göre eksik ama seni bu güne taşıdığı için de çok değerli, muteber... Ne yapacaksın..? Bu realite bilgilerinde gerçek namaz nasıl kılınmış onu öğrenip, hatta gerçek namaza doğru devam et gerçek namazına...

Hatta oruç tutuyorsan onu dışlama, onu utanç meselesi yapma, yeni realite anlayışında oruç nasıl tutulması gerekmiş onu kavra, onu öyle tut... Sakın onu, dinsel realite ben yapamam demeyin... Çünkü gerçek manada oruç, beşeriyetin daha deneyimlemediği kadar muteber ve üstün bir vasıftır... Akşama kadar aç, susuz gezip de, akşam yiyeceğin pideleri düşünme şeklinde değildir oruç... Oruç 365 gün tutulması gereken bir şeydir... Ama aç kalarak değil... Her şeyi kontrol altına alarak... Dünya nimetlerinin tümünden, kontrollü bir şekilde yarar sağlamak, deneyimlemek, kullanmak... En büyük oruç nedir biliyor musunuz..? Her gün yediğimiz bir tabak yemeğin, bir sabah kalkıp yarısını yemek iradesini koyup, ondan sonra yarım tabak yemek yemek en büyük oruçtur... Ondan sonra onunda yarısını yemek... Tabii ki fizik yapının gücünü kaybetmeyecek kadar... Bunu iradi yapmak... Bununla da bitmiyor...

Her gün kırdığımız beş kalbi, bir gün gelip de dörde indirmek, oruç... Bir gün sonra üçe indirmek... Bilemediniz bir ay sonra ikiye indirmek... Oruç böyle bir şey... Her gün cinsellik dürtülerinizle yer aldığınız bir toplum içerisinde, bir gün bunu kontrol altına alıp da onun da hâkimi olmak... Onun hayatınızdaki aktivitesini geriye çekmek, işte oruç... Eline, beline, diline dediği bu... Her gün sözleriniz ile kırdığınız kalplerin sayısını azaltmak, işte oruç... Oruç bu manadadır... Oysaki bizim toplumumuz da adam ramazanda, öfke, kin, nefret kusuyor, sonra da kardeş kusura bakma orucum da onun için diyor... Yani oruç tuttuğu için kalp kırmayı, ortalığı allak bullak etmeyi, o kaleleri yıkmayı, o karmaları yüklenmeyi meşru sayıyor... Kusura bakma diyor, oruçluyum... Bu yüzden adam dövenler, ailesini, evladını dövenler var... O kadar kabalaşanlar var ki... Ondan sonra

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

hanımı, “kusuruna bakmıyoruz, Ramazanda hep böyledir...” diyor... Buna da ibadet diyoruz... Belki de o adam, bu tarz oruç tutarak sadece Ramazanda günaha giriyordur...

“Vakıf olunan tesirlerin artması hasebiyle bünyelerinize iktisap etmiş bulunan durumun gün geçtikçe artması, sizlerde tarifi imkânsız akisler uyandırmaktadır... Meydana gelen derinden sarsıcı bir niteliğe sahip olan bu akisler tamamen yukarının üzerinizde oluşturmuş olduğu hegemonyadan ibaret olup, sizleri adeta sürüklercesine hedefe doğru ilerletmektedir...”

Şimdi ifade ettiğimiz gibi burada devre sonu durumunun beşeriyette açığa çıkarması icap eden bilgi ve bilgelik durumunun oluşabilmesi maksadıyla yukarıdan, İdareci Mekanizmadan beşeriyet üzerine çok yoğun tesirlerin, çok yoğun bilgi taneciklerinin sürekli ve artarak akmakta olduğu konusu işlenmektedir...

Ben de, bu akşam Sadıklar Planı Tebligatlarından yaklaşık sekiz, on değişik tebligat içerisinden seçmeler yaptım... Devre sonu durumunun dünya beşeriyeti üzerinde nasıl işlendiği, bu tesirleşmenin nasıl olduğu ve beşeriyetin muhatap olduğu bu tesirlere karşı, bu bilgilere karşı, bu eprövlere karşı nasıl doğru tepki vermesi icap ettiğini veya ettiğine değinen tebligat parçalarını sizlerle paylaşmak ve bunları yorumlamak istiyorum... Böylece tebligatlar arasında da bir bağlantı olduğunu ve konuya değişik pencerelerden de bakma imkanının da ortaya konması durumunu hasıl etmeye çalışıyoruz...

Diyor ki; 13.1.1967 tarihinde alınan bir celsede şöyle ifade ediyor...

“İnsanlık cemiyetinin büyük bir hızla devre-i kebre doğru (büyük devre sonuna doğru) yol kat etmekte olduğunu görebilirsiniz... Bu devre-i kebre fertlerin umumi ahengi tanzim ve tertip eden ruhi bir planın akislerini bulacaksınız... Bu ruhi plan bütün nefislerde ancak ve ancak nefsanîyetin teberlisi için azim vasfı yapacaktır...”

Bakın hem akis kavramı ortaktır, hem de burada hegemonya olarak ifade bulan, burada da bir baskı olarak ifade bulan bir tesir yoğunlaşması kavramı iki tebliğde de neredeyse

eş anlamlarda kullanılmıştır... Bu baskı nispet ayıklanmanın esasını teşkil eder... Tesirin yüksekliğine dayanamayan fert ve cemiyetler ağır teşevvüşler içerisine girmiştir... İnsanlık külliye bir teşevvüş içerisindedir... Ve bunun artması muhakkaktır... Yıl 1967...

Burada kısaca ele almak istiyorum mevzuu... Yorumları kısa kısa yapıp, ilerlemek istiyorum... Gene bu tebliğde bütün beşeriyetin büyük bir hızla devre sonuna doğru yol kat etmekte olduğunu görebilirsiniz... Şüphesiz bunu görebilmek 'gören gözler için' imkan dahilinde olan bir durum... Yani biz bu konularla hiç temas etmeyen bir kişiye bütün dünyanın bir devre sonuna, şuur ve idrakte bir kıyama doğru gitmekte olduğu gibi bir ifadeyi beşeri akla, beşeri mantığa veya beşeri bilime zaten benimsetemeyiz... Bu devre-i kebrede yani devre sonunda fertlerin umumi ahengini tanzim ve tertip eden ruhi bir planın akislerini ve yansımalarını bulacaksınız... Bu ruhi plan bütün nefislerde ancak ve ancak nefsanîyetin tebellürü (tebellür, billurlaştırmak, ortaya çıkartmak anlamındadır) için azim baskı yapılacaktır...

Hâlbuki biz, burada, vicdanın açığa çıkması, bilge ve bilgeliğin açığa çıkması icap etmektedir diyoruz... Ve sanki burada bir çelişki varmış gibi algılıyoruz... Çünkü gelen tesirin beşeriyette vicdaniyeti, bilgeliği değil de nefsanîyetin açığa çıkması yönünde bir baskı yaptığını ifade edilmektedir... Bunu da açacağım... Ve bu baskının müspet ayıklanmanın veya pozitif ayıklanmanın veya pozitif seçimin esasını teşkil ettiğini ifade edilmektedir... Ve bu tesirin (tesir demek bilgi demektir, tesir demek epröv demektir...) Bu tesirin, bu bilginin, bu eprövlere yüksekliğine basıncına hegemonyasına dayanamayan gerek kişilerin, gerek cemiyetlerin külliye ağır teşevvüşler (yani şaşkınlıklar, karmaşalar, nevrotik durumlar, stresler) altına girdiği görülmektedir... Neden böyle olmaktadır..? Bakın özellikle insanları ve de beşeriyeti nefisinden yakalayan ve nefsi ile sınayan epröv bombardımanı söz konusu, bir yandan... Yani bunun yoğunlaşması beşeriyetin şu anda nefsanî olduğunu ve bunu anlaması için mevcuttur...

Hâlbuki beşeriyet, hâlbuki hiç birimiz nefsanî olduğumuzu, olaylarda başkalarından çok kendimizi öne koyduğumuzun farkında

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

değiliz... Bunun farkında olabilmek için bizi nefsimizden yakalayan, bizi nefsimizle sınayan olaylarda da bir artış söz konusudur... Ta ki beşer nefsanı olduğunu, sevgisiz olduğunu fark edebilsin diye... Ve nefsanıyetle ilgili tatbikatlarının yapıp bitirebilsin diye...

“Fark edemediğiniz şeyin üzerinizdeki etkisini kaldıramazsınız...” bilgisiyle de mevzua baktığımızda nefsanıyet içerisinde olduğumuzu fark edemediğimiz takdirde hiç şüphesiz onunda etkisini üzerinden kaldıramayacağız... Yalan burada da devam etmektedir... Herkes kendi yapmış olduğu, işlemiş olduğu, düşünmüş olduğu her faaliyetle ilgili bir teville, bir yumuşatmaya, bir aldatmaya doğru kendi kendine bunu bu şekilde sumakta, hem kendi hem de etrafına bu noktada da yalan söylemektedir... Ve bu yüzden de sürekli olarak ağır ve ıstıraplı eprövlerin arkası kesilmemektedir... İşte bu yüzden nefsanıyetin tam manası ile açığa çıkabilmesi, varlığın gerçekten nefsanı olduğunu anlayabilmesi için bu yönde eprövlerin ağırlığı artmıştır... Bu manada bir baskı, baskının veya gelen tesirin bir yönü...

Diğer yönü ile ilgili başka bir tebliği yine paylaşacağım... Burada yapılması gereken en önemli durumun eprövlerle ve bilgilerle ve

tesirlerle doğru ilişkiye girmek olduğunu kavramak durumundayız... Hiçbir olaydan, hiçbir eprövden hiçbir başımıza gelenden beşeriyetin ders aldığı ve mana çıkarttığı ve bu derse bu manaya, bu bilgiye göre kendisine yeniden tesir ve yön çizdiği görülmemektedir... O yüzden hep ifade ettiğimiz gibi ‘Tarih daima tekerrürden ibaret kalmaktadır... ‘Hep benzeri olayların yeniden ve yeniden üzerimize geldiğini, bizi bulduğunu ama bizde bir türlü değişime yol açmadığını da görmekteyiz... İşte bütün bunların dosdoğru olarak yerine oturabilmesi için şu tebliğ parçasını olayla bağlantılandırıyorum... Diyor ki aynı tarihli tebliğin içerisinde;

“En kıymetli varlığınız vicdanınızdır... Vicdanınızın pırl pırl ortaya çıkması için bütün gücünüzü seferber ederek, iradenizi de bu gücünüze bağlayarak nefsinizle olan savaşı kazanmaya çalışınız... Böylece atılmış pamuk desteleri gibi etrafta bulunan zavallı şuuruların arasında ayakta kalabilmeniz için vicdanınızdan ve sağduyunuzdan başka size hiçbir şey doğrudan doğruya tesir ve yardımcı olamaz... Gözlemlerinizi beşeri ilişkileriniz içerisinde, nefsinize yöneltiniz... O nefsiniz ki devri azimde (yani devre sonunda) oldukça sıkılacaktır (yani canı sıkılacak anlamında değil, sıkılacaktır)...” (Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (28)

Sn. Nurettin ERSOY’UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Bu çok önemli bir mekanizmadır ve pek bilinen bir mekanizma değildir açık söyleyeyim spiritüel literatürde bu güne kadar pek fazla bilinen ve üzerinde çalışılmış bir mekanizma değildir...

Şuur açılımı, mutlaka varlıkta olur, bir varlık belirli bir tesir alanı içine girdiğinde, belirli bir bilgi ile karşılaştığında veya söze dökülmeyen bir bilgi ama şuursal olarak bir etki içerisine girdiğinde, mutlaka şuuru açılır... Bu kaçınılmaz bir gelişim, şuurulanmanın kaçınılmaz bir merhalesidir... Makbul değildir derken sakın şuur açılımı makbul değildir değil, orada kalmak makbul değildir... Az önce bahsettiğim bilginin temaslarında ilmen yakinde kalmak iyi değildir ama ilmen yakınlığı yaşamadan, aynen yakın olunamaz... Şuur açılımı da şuurulanmak için, şuuru yaymak için mutlak yaşanması gereken

bir merhaledir ama varlığın bu durumu emeğe dönüştürüp şuur açılımını, şuur yayılımına dönüştürmesi lazımdır...

Bakınız olay şöyle bir şey, varlık şuur açılımı ile yani belirli bir tesir alanı içerisine girerek bir bilgi ile temas ederek, fiziksel bir tesir alanı bile bunu yapabilir... Mesela çok latif bir müzik, çok güzel bir atmosfer, mekân, fiziki mekân, tabiat, görüntü, koku... Yani beş duyuyla algılanan objeler bile şuur açılımına sebep olabilir... Varlık bu fiziki imkânlar içerisinde hele bir de görünmeyen bir şuur etkisi altına girdiğinde, yani bir manevi etki alanı içine girdiğinde, bu söze dökülürse bilgi de olabilir... Bu idrak odacıklarında birleşmeler meydana gelir... Yani ne yapar biliyor musunuz..? O etki alanı içerisinde kedi sevgisini, köpek sevgisini bir etmeye başlamış gibi görünür ve sanki kendi

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

aydınlanmış gibi fark eder, başkaları da onun üzerinde aydınlanmışlık vasıfları sezmeye başlar fakat eğer bu varlık meseleyi orada bırakır da bu etki alanının dışına, o mekânın dışına, daha düşük seviyeli tesir alanlarının yani hayatın içerisine kendini boş verip kaptırırsa derhal bu odacık duvarını örür ve şuur yeniden kapanır... Genelde insanlar enkarnasyonlarını hep bu mekanizmanın nimetlerine ulaşip tekrar kaybetme ile ziyan eder... Biliyor musunuz yüzlerce enkarnasyon böyle yaşanır... Ve bizde genelde, bu enkarnasyonda her ne kadar şükürler olsun bu topluluk haline gelebildiysek çok şükretmemiz lazım, farkındaysak şükretmemiz lazım... Bu güne kadar gelebildiysek hep bu mekanizmalardaki açılma, kapanma fırsatlarını kaçıra kaçıra geldik... Buna randımsız enkarnasyon denir...

Geçen gün haberlerde vardı, hayvan barınaklarından bir tanesi, köpek barınağı... Bakıcılardan bir tanesi sinirleniyor, köpeklerden bir tanesini öldürüyor... Oradaki diğer insanlar diyorlardı ki, " O kadar çok seviyordu ki hâlbuki hayvanları, niye böyle aniden bir şey yaptı, çok şaşırırdık" diyorlar... Kendisine de sorulduğunda, "Sinirime dokundu, çok havladı onun için öldürdüm" diyor... Şimdi, bu hayvan sevenlerin içinde demek ki bir açılım yaşadı bir süre, çünkü bir yıldır bakıyormuş o köpeklere, ondan sonra en ufak bir tesirde tekrar kapanıp öldürdü hayvanı... Öldürecek kadar sevgisizliği yaşadı...

Şimdi bu, maalesef bizlerin kusuru, bizlerin oluşturduğu bir sonuç... Bizler derken, anne, baba, abi, amca ve toplum olarak enjekte ettiği bir durum... Maalesef işte orijinalitesinden uzaklaşma meselesi budur... Varlıkları keşke hiç eğitmesek, keşke mümkün olabilse de onları özgür bir gelişim ortamında büyütebilsek, onlara etki ulaştırmasak da onlar ana kaynaklarına bağlı olarak büyüyebilirler... Bu seferde cehalet, yani entelektüellik vasfı oluşmama tehlikesi de var, bunun orta paydasını bulmak zorundayız... Mutlaka çevresi ona bu vasfı sonradan etiketledi... Çünkü yalan söylemek vasfı doğduktan sonra bizlerin çevremiz tarafından empoze edilen bir vasıftır... Sahte kişilikler edinildikçe, korkuya dayalı yalan mekanizması devreye girmeye başlar... Daha doğrusu yalan mekanizması şudur, niçin yalan söylenir..? Yalan mekanizması sahte kişilik edindikçe boş sahte kişiliğin varlık üzerindeki yarattığı

çelişkileri kamufle etme çabası yalandır... Yalan varlığın sahip olduğu sahte kişiliklerinin onu düşürdüğü çelişkilerden kurtulmak çabasıdır... Ve dolayısı ile sahte kişilikler yalanı birlikte getirir... Bu yalan çelişkilerin tashih edilme çabası olabildiği gibi, korkularında mevcudiyetini gösterir... Yalan söyleyen korkar... Korkar, güven arayışıdır, korkuyor, korkudan dolayı güven arayışı içerisinde o güveni tesis etme içinde zavallı ne yapsın işte can simidi yalana başvuruyor... Zavallı derken bizden bahsediyorum... Bizler ne yapalım ki yalana, dolana girerek hem fark edilen çelişkileri kamufle etmeye çalışıyoruz, örtmeye çalışıyoruz hem de korkularımızın rahatsızlığını güven arayışları tesisi adına yalan söylüyoruz...

Koruyamıyor maalesef... Onu için işte İsa peygamber diyor ki, çocuklar kadar saf olmadıkça melekûta giremezsiniz... Yani objektife yönelemezsiniz, melekûta girmeyi abartmayın, melek olamazsınız demiyor... Ayağımız yerde akli, rasyonel şekilde yorum yaparsa, diyor ki, çocuklar kadar saf olmadıkça şu iki numarayı, burası melekût, burası zahiri, batini... Melekût burası... Fizik ötesi yapımızın birinci basamağından itibaren melekût başlar... Niçin meleküttür orası... Çünkü orada Yaradan'ın ilkeleri, Yaradılışın yasaları, kanunları korekt ve mekanizmaları çalışır... Dolayısı ile de melekûta giremezsiniz, nasıl giremem ben bu melekûta..? Çocuklar kadar saf olmalıyım... Bakınız bir Merkez Yüce Plan tebligatının çok başlarından bir tebliğ ifadesini okuyayım... Aynen şöyle tebliğ; çocuklar kadar mahcup olunuz gibi bir ifade... Mahcup olmak, mahcubiyet, yani çocuklar kadar saf manasında mahcup olmak... Böylesine bir mekanizmanın çalışmasının esası budur... Bunu beceremesek iki numarayı halledemeyiz... Çünkü gelen bir numaranın yani geçmiş vasfında onunla uğraşıyoruz, ona ben nasıl bir cevap vereyim, gelecekle de hemhal olurken çocukluk vasfı yitiriliyor... Geçmişin işte o hayalleri, puslu hatıraları, geleceğin pırlıtlı hüyaları için içindeyken biz şimdi de yani asıl, objektif bir temasta bulunamayız... Ve dolayısı ile de işte böyle beşer hayatı dediğimiz otomatik bir yaşam içerisine gireriz...

Şimdi şöyle, bir kere dünya tatbikat sahası yani bizim sabitlendiğimiz ve tekâmül ettiğimiz ve objektif dediğimiz Yaradan'a

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

hizmeten yaptığımız faaliyetlerin dünya tekâmül okuluna ait prosesi şu, özelliği bu: Olmaması gerekenleri idrak edip, olması gerekeni elde etme halidir... Bu bilgi ışığında bu soruya bakacak olursak tabii ki yeryüzünde önce olmaması gerekenleri idrak etme gibi bir zaruretimiz var... İşte dünyanın en zor okul olması, en zor tekâmül okulu olası ve hatta hele devre sonu dolayısı ile bizlerin, hepimizin zor enkarnasyonlar sıfatı ile anılmamızın nedeni budur... Olmaması gerekenleri tefrik etme, olmaması gerekenleri idrak etme, oradan olması gerekene geçmek... Dolayısı ile bizler yani olmaması gerekenleri deneyimleme prosesine tabi ve bunda da hakkımız olan varlıklarız...

Onun içindir ki, eğer bu bilgi ile samimi olarak meseleye yaklaşıyorsak bizi günah diye yargılayacak hiç bir merci bizim için muteber değildir, yok böyle bir merci... Yani hem beni olmaması gerekenleri deneyimleyerek olması gerekeni yakalayan bir prosese, ortama, bir organizasyona sevk etmiş, yollamış ve ben burada olmaması gerekeni deneyimliyorum, günah... Vur kafaya, cehennem, yaz günahını sol omzuna, yok böyle bir şey... Ama öyle bir ortam ki burası, deneyim ve onun sonuçlarının bereketli olmasını temin etmek için olmaması gerekenlerin son derece cazibeli, cezp edici, tutucu, dejeneratif alanlar bunlar... Olmaması gerekenler, olması gereken kavramının yanında dejeneratif kavram... Olmaması gerekenler dejeneratiftir... Olanı gerekenin yanında orijininden uzaklaşmış olandır, ruhtan uzaklaşmış olandır ve dolayısı ile de dejenere olandır... Fakat bunu deneyimleme prosesine tabi olarak bizim bunu deneyimleme hakkımız var... Ve hiç de günah değil, ama bu bilginin, bu samimi yaklaşımı içerisinde olursak... Çünkü aksi türlü olursa günah, hakikaten günah, teolojik manadaki günah burada var...

Diyor ki, dejeneratif alanlar, yani olmaması gerekenlerin tatbikatlarının yapıldığı alanlar, dejeneratif alanlar, tutuculuk özelliğine sahip... Dolayısı ile ben olmaması gerekeni deneyimleme hakkına sahibim diyen insan eğer rehavet içerisinde o hakkını kullanırsa yani kendini teslim ederse o alana o dejeneratif alanların tutuculuk özelliğine maruz kalır... Günah... Günah da şöyle ama yani, dini ifadelerin dile getirdiği şekilde işte cehennemde olma, yanma meseleleri filan değil... Günahlık

şudur; sen eğer rehavet içerisinde olmaması gerekeni deneyimlemede takılıp kalırsan, onun cazibe nitelikleri de var... Beslenmek için çok cazip ortamlar onlar... Eğer o cazibeye takılıp kalırsan, iradeni, şuurunu, idraklerini kullanmaz bir şekilde, otomatik bir tarzda teslim olursan, senin oradan kurtulman için mekanizmaların devreye girdiğini unutmamak lazım...

Bunlara da tebliğde diyor ki, **“Burada varlık yalnız değildir... Daima destekleyici mekanizmalar ile beslenir, bu mekanizmaların mahiyeti hatırlatma ve dürtüdür...”** diyor. Biz ona ıstırap mekanizmaları diyoruz... Dürtü dediği burada, varlığın duyarsızlığından dolayı bir türlü fark etmediği bu hatırlatmayı sertleştirerek onun duymasını temin etmek amaçlıdır... Bunun adına biz hayatta ıstırap diyoruz, felaket diyoruz, kötü hadiseler diyoruz... Hâlbuki bunların hepsi tebliğ ifadesinde destekleyici mekanizmalar... Kimi destekleyici..? Bizi destekleyici... Niçin destekliyor..? Olmaması gerekeni sen deneyimleme hakkına sahipsin doğru, çünkü o anlaşma ile geldin buraya... Fakat bunu deneyimlerken sen oranın özelliği olan cazibe tutukluluğuna kapıldın ve orada bir tür tuzağa düştün... Ben seni orada bırakır mıyım..? Sen benim çok önemli bir varlığımın, eşref-i mahlûksun, senin bana taahhütlerin var, senin bana sözlerin var, senin bana yapacağın çok işin var ama bir zaafa düştün, şuurunu da kapadın, gittin dejeneratif alana tutuldun... Hemen sana şu mekanizmalar yardım ediyor... Bu mekanizmaların mahiyeti hatırlatma ve dürtülerdir... Çok latif bir ifade... Yani kafana taş düşürürüm, sarsarım, evini yıkarım, yani kamyon altında bırakırım, felaketler yaşatırım demek istiyor... Gerekirse diyor hatta senin en çok değer verdiğin, tapındığın dünya değerlerini elinden alırım... Evladını alırım, acılara gark ederim ki takıldığın dejeneratif alan hakkını aşırılıktan geri çekesin diye...

Bakınız buraları çok iyi anlamamız lazım, eğer anlamazsak, bu dengeyi iyi kurmazsak ya olmaması gerekeni deneyimleme hakkına tabi olarak dejenerasyona dalarız, ya da bana hiç hesap kitap soran olamaz arkadaş, Yaradan mekanizmada böyle bir ceza unsuru yoktur diyerek cüretkarca davranırız... Ve edepsizliğe dökeriz işi, adapsızlığa dökeriz... Dolayısı ile bunu çok iyi anlarsak hakkımız nedir, hangi

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

sınıra kadar kullanırız, hangi mekanizma bana ne kadar müsaade eder... Bu müsaade de benim rolüm ne kadardır, sorumluluğum ne kadardır şeklinde ciddi bir yere oturursak biz bu kısa zamansızlık içinde bir an önce atlatırız, yoksa atlatamayız... (Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

20. AĞUSTOS.2011 IŞIK NİKÂHI ve Genç kızlığa geçiş töreni

'Ey Alemlerin içinden, alemlerin üzerine rahmetlerle yağan Rabbim, senin izninle...'

diyerek başladık, her şeye başlarken söylediğimiz gibi. Gönüllerle yapılan hazırlıklar, yerini gönülleriyle gelen dostların heyecanına bıraktı. Bu yıl, ülkemizin, Isparta, Antalya, İzmir gibi çeşitli yerlerinden katılan misafirlerimizin yanında, yalnızca Işık Nikahı için Türkiye'ye gelen Almanyalı dostlarımız da vardı. Geçtiğimiz yılki ışık nikahında 'eşruhlarını bulmak' isteyen iki arkadaşımız, aradıkları eşruhlarını bulmuş şekilde, evlenmek üzere aramızdaydılar. Onların yaptıkları ruhsal evlenme teklifleri ve ilişkilerinde çıktıkları bu yolculuk, hepimize duygusal anlar yaşattı.

Bu yıl bir de özel olarak ilk defa gerçekleştirilen bir 'Genç kızlığa Geçiş Töreni' yaşandı. Şanslı 'genç kızımız', on aylıktan itibaren her yaz Reiki Huzur Vadimize gelen Şima Çakar'dı. Şima, henüz dokuz yaşında. Annesinin Vakfımızın kurucu üyelerinden olmasının dışında, kendisi burada yapılan tüm enerji çalışmalarına büyük bir ilgi duyduğundan, her yazını Reiki Huzur Vadisi'nde geçirir. Aynı zamanda, boynunda Aragoniti, kalbinde 'Koşulsuz Sevgi'nin timsali Sevgili Kuan Yin'in sevgisi ile Reiki 2. Derece öğrencisidir. Burada yaşadıkları, çoğu zaman burada o yaştaki tek çocuk oluşu onu fazlasıyla olgunlaştırıyor. Bu yıl, artık onun hayatı daha derin, daha farklı gözlerle görebilmeye başlaması için ona bir '**Genç kızlığa geçiş**' töreni yapıldı. Böylece bir **ilk** daha başlamış oldu...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Ayrıca, ilk yapıldığı yıldan beri, her yılki Işık Nikahı'nda aramızda olan besteci ve koro şefi Burak Onur Erdem de bu yılki Işık Nikahı için bestelediği 'Sonsuzluk Şarkısı'nı gitarı ve partnerinin flütü eşliğinde bizlere sundu...

Bu yılki Işık Nikahı'nın ana fikrini ise arınma teması oluşturuyordu. Işık Nikahı'na katılan tüm kardeşlerimizle yapılan ortak çalışmada, dileklerimize ulaşmanın yolunun 'arınmadan' ve 'kutsal yerin, dolayısıyla da bizi tüm dileklerimize ulaştıracak olanın içimizde olduğunu anlamaktan' geçtiğini gördük.

Tüm niyetlerin ışıktan geldiğini ve ışığa gittiğini görmek dileği ile...

Gelecek yıl, dileğiniz her ne olursa olsun, ışığa, giderek daha da ışığa gidebilmek için sizleri de aramızda görmekten ve bu eşsiz kutlamayı paylaşmaktan büyük sevinç duyarız...

Tüm niyetlerin ışıktan geldiğini ve ışığa gittiğini görmek dileği ile...

Selam Olsun...

Ayrıntılı bilgi ve kayıt için: Reiki Huzur Vadisi

Çandır Köyü / ISPARTA

Tel : (0246) 358 63 22

Fax: (0246) 358 63 23

Gsm : (0532) 427 11 32

☯ REİKİ I. DERECE İNİSİYASYONU

Bu ay, üç arkadaşımız Reiki Huzur Vadisi'ne gelerek Reiki 1.dereceye uyumlandılar.

☯ REİKİ III. DERECE ÖĞRETMENLİK İNİSİYASYONU

Bu ay, dört yıldır Reiki öğrencimiz olan iki Reiki III. Derece arkadaşımız Reiki Öğretmenlik seviyesinin öğretisini alarak Reiki Öğretmenleri grubumuza katıldılar.

☯ ARAGONİT KURSU / Ağustos. 2011

Bu ay 20 arkadaşımız Aragonit'e uyumlanarak bu mucize taşı boyunlarında taşımaya başladılar... Siz de bu Mucize Taş hakkında daha fazla bilgi edinmek ve Sevgi Ersoy tarafından uyumlanmak için www.aragonitmucizesi.com adresinden bilgi edinebilirsiniz.

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.

12

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE